

AVENTURILE DRAGONULUI MAURICE

Adriana Ștefan s-a născut la Vatra Dornei și și-a făcut studiile universitare la ASE București, iar studiile postuniversitare în Franța, la Université d'Orléans și la Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne. În ciuda parcursului profesional în domeniul financiar, pasiunea pentru scris, pe care o are din copilărie, nu a părăsit-o niciodată, așa că din 2017 s-a hotărât să și-o asume. Astfel, a frecventat atelierele de literatură pentru copii organizate de *Revista de povestiri*, a participat la proiectul colectiv www.noipovesti.ro coordonat de scriitoarea Adina Popescu, iar în 2020 și-a lansat propria platformă de povești pentru copii, www.dridriana.ro. Faptul că poveștile postate și-au câștigat în scurtă vreme cititorii a încurajat-o să facă pasul spre o carte care să-i poarte semnătura. În 2022, a publicat la Humanitas Junior volumul *Povești pe nerăsuflăte*, care s-a bucurat deja de două ediții, iar în 2024, *Povești care te trag de mânecă*.

Ana Groszler s-a născut într-o zi friguroasă de iarnă, în București, și a născocit prima poveste pentru copii prin clasele primare. De atunci, cu pauze mai lungi sau mai scurte, a continuat să scrie. În 2015 a debutat literar în revista pentru copii, *Ghidul pozneț de cultură* cu povestea *O vizită neobișnuită*. A publicat în continuare *Călătoria Emei în orașul Crico-Croco* (*Fabulafia*, 2016), *Pățania Literei S* (*Ghidul pozneț de cultură*, 2017), povești pentru proiectul literar „Noi povești” și proză scurtă pentru Clubul scriitoarelor, din care a făcut parte până în 2019. De-a lungul timpului, a participat la și a susținut ateliere de scriere creativă. În 2021 a pus bazele propriului atelier de povești, „Ana Groszler Buchatelier”, și ulterior a publicat independent trei cărți pentru copii în engleză și în germană: *Cole Goes on Holiday*, *Cole and the Flying Carpet* și *Tommy and the Strange Day*. Când nu scrie, Ana frământă lutul într-un studio de ceramică din inima orașului Zürich, unde s-a mutat cu familia în 2017.

ADRIANA ȘTEFAN
ANA GROSZLER

AVENTURILE DRAGONULUI MAURICE

Ilustrații de Ionela Marinovschi

La prețul de vânzare se adaugă 2%,
reprezentând valoarea timbrului literar.

Redactare: Ana Alfianu, Iustina Croitoru
Ilustrația copertei: Ionela Marinovschi
Tehnoredactare și copertă: Andreea Dobreci

Tipărit la Monitorul Oficial R.A.

© HUMANITAS, 2025

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Ștefan, Adriana
Aventurile dragonului Maurice / Adriana Ștefan, Ana Groszler;
il. de Ionela Marinovschi. – București: Humanitas, 2025
ISBN 978-973-50-8838-5
I. Groszler, Ana
II. Marinovschi, Ionela (il.)
821.135.1

EDITURA HUMANITAS
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin email: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0723.684.194

PROLOG

— Bro, ăsta de-aici ești tu? Uite, scrie „Maurice“ sub desen. Ce tare... să fii în albumul familiei mele! Bro, deci tu chiar ai 575 de ani?

— Îhm, dar nu-i arăt. Auzi, vrei să vezi cum a început totul?

— Vreau, bro, cum să nu?

— Bine. Ești gata să dispari?

— Gata, bro!

— Atenție, plonjăm!

Așa că, în momentul când în depărtare începură să se audă sirene de poliție și de salvare, Maurice și Albert se apucară de marginile cartonate ale albumului și împreună făcură un salt spectaculos în trecut, mai precis în mijlocul unui desen intitulat „Prin Pădurea Întortocheată“.

OUL DE DRAGON

Maurice apăruse în familia Foc și Pară într-un octombrie cu lumină clară și soare blând. Venirea sa pe lume, așteptată cu nerăbdare de părinții lui iubitori, nu fusese însă ferită de peripeții. În ziua cu pricina...

Stop! Înainte de a continua povestea, trebuie să vă spun unde ne aflăm și, mai ales, *când* ne aflăm. Așadar ați învățat vreodată la școală despre Marea Încleștare? Probabil că nu – nu-i un eveniment despre care să scrie în manualele de istorie, deși e clar că ar trebui, fiindcă ne privește și pe unii, și pe alții. Cum care „unii” și care „alții”? Ființele supranaturale și ființele omenești, bineînțeles. Până la Marea Încleștare, eram cu toții ființe și-atât, și trăiam în pace împreună. După Marea Încleștare însă, lumile noastre s-au despărțit, iar oamenii au rămas aici, în regatul care nu trebuie numit, sau Regatul Fără Nume, în vreme ce făpturile magice s-au făcut

nevăzute în Regatul Închipuit. Între ele, în locul unde altădată era puntea ce unea cele două lumi, s-a căscat amenințător o prăpastie uriașă, cu nume bun să te bage în sperieți: Hăul Disperării. Din când în când, se mai întâmplă ca vreun norocos din Regatul Fără Nume să zărească o făptură magică, dar rareori îl crede cineva, așa că acesta așterne iute pe hârtie întâmplarea ca să nu uite ce-a văzut. Unii dintre cei mai norocoși au fost doi frați pe nume Grimm, dar mai sunt și alții.

Să ne întoarcem însă la oile noastre, sau mai bine zis la dragonii noștri, căci familia Foc și Pară era o familie de dragoni. Nu-i vorba însă de dragoni din aceia de care vă închipuiți voi, ci de dragoni ai vremurilor moderne, care-și trăiau tinerețea la vreo 200 de ani după Marea Încleștare.

Carevasăzică domnul Louis și doamna Brunhilda Foc și Pară erau doi dragoni de toată frumusețea: Louis avea o statură impunătoare, o privire hotărâtă și o piele solzoasă, de un albastru regal, Brunhilda, în schimb, era mai scundă și avea pielea roșie precum flăcările pe care le scotea pe nări de câte ori se supăra; și se supăra destul de des, fiindcă era cam aprigă la mânie. Cei doi locuiau în Pădurea Întortocheată din Regatul Închipuit, într-o casă spațioasă de piatră (un mic castel, dacă e să fim corecți), cu ferestre ca niște ochi larg deschiși către lume, șeminee cu ancadrament sculptat și uși grele, cu ornamente de fier forjat. După ce se căsătoriseră, refuzaseră categoric să-și facă tradiționalul bârlog în tradiționala peșteră rece și umedă sau în tradiționala mlaștină urât mirositoare, unde sălășluiseră milenii la rând strămoșii lor. Doamna și domnul Foc și Pară erau dragoni din noua generație, așa că apelaseră la sfaturile arhitectului Alfonso Zigzag, renumit pentru gusturile lui desăvârșite, și

își construiseră locuința pe un vârf de munte ca să fie luminoasă și să aibă vedere panoramică. Firește, dragonii mai bătrâni din familie nu înțelegeau de ce tineretul din ziua de azi nu mai respectă tradițiile și, în loc să doarmă pe pat de frunze moi, într-o grotă cu pereții frumos împodobiți cu mazăgă verde, preferă un pat cu picioare curbate periculos și baldachin înzorzonat, care mai mult te-ncurcă decât să te pună la adăpost.

O întâmplare care puțin a lipsit să nu fie tragică, petrecută într-o zi de marți – trei ceasuri rele! –, a dovedit că uneori vechea generație are dreptate. În ziua cu pricina, doamna Foc și Pară se ridică zâmbitoare din pat și cu multă grijă dădu la o parte pătura care acoperea un coș larg de răchită aflat lângă noptiera ei. De sub ea răsări un ou movuliu, lucios și pistruiat, care creștea văzând cu ochii – întâiul vlăstar al familiei! Aveau să-l numească Maurice, ca pe bunicul lui, care pe vremuri fusese diplomat de carieră și ambasador în Regatul Fără Nume. Brunhilda înveli drăgăstoasă oul cu pătura și, luându-l în brațe ca pe un bebeluș, începu să-i cânte încetișor și să se învârtă cu el prin cameră în pași de vals:

*Dragonaș-coconaș
A fugit peste îmaș...*

Sigur că Brunhilda era o făptură cât se poate de grațioasă și de agilă pentru neamul ei, numai că, tot cântând, uită să mai numere pașii de dans și se împiedică de piciorul curbat al patului matrimonial, iar oul, *zbârrrr!*, îi zbură din mâini pe fereastra larg deschisă. Într-o clipită, dragonița văzu cum viitorul familiei se îndreaptă cu o viteză uluitoare spre Hăul Disperării, care se căsca sub stânca pe care își

ridicase casa. De spaimă, biata de ea uită că știe să zboare. Când își aminti, era prea târziu: oul dispăruse.

La aflarea teribilei vești, prietenii, vecinii și dragonii din familie îi săriră în ajutor. Se organizară în patrulare cu domnul Foc și Pară în frunte și nu lăsară piatră nerăsturnată sau văgăună nescotocită. Însă în zadar! Nu reușiră cu niciun chip să găsească oul și, după câteva zile de căutări, își spuseră că asta e, din păcate, nu-l vor mai vedea niciodată. Numai doamna Foc și Pară nu era pre-

gătită să accepte una ca asta. Inima îi spunea că oul e viu și nevătămat, așa că se hotărî să ia taurul de coarne.

A doua zi, pe când domnul Foc și Pară plecă să lupte cu un prinț venit de peste mări și țări ca să caute trei smicele de măr dulce, dragonița luă cu ea o hartă și se afundă în Hăul Disperării. Era sigură că oul ei se rostogolise până în locul despre care nimeni nu îndrăznea să pomenească: Regatul Fără Nume, unde locuiau oamenii.

* * *

În tot acest timp, la marginea Orașului Oarecare din Regatul Fără Nume, domnul Rostopască, zugravul, se îndrepta obosit spre casă, târându-și cizmele grele și pătate de vopsea.

În ultima vreme, avusese mulți mușterii, căci afacerea cu amenajări interioare creștea văzând cu ochii, și abia mai prididea cu munca. Seara se lăsase deja, iar omul zări în lumina caldă a asfințitului silueta căsuței sale: era tot acolo unde o lăsase și tot înclinată puțin într-o parte, de parcă se pregătea să se întindă pe iarbă pentru un somn bun. Rămase o clipă pe gânduri, cu ochii la ea, însă nu din pricina a ceea ce văzuse, ci mai degrabă a ceea ce NU văzuse: nimeni nu-i ieșise în întâmpinare, cum se întâmpla de obicei, așa că grăbi neli-niștit pasul. Ajuns în fața casei, îi stătu inima: ușa de la intrare era întredeschisă și scârțâia în balamale, legănată de o boare răcoroasă. Domnul Rostopască o împinse ușor și păși cu băgare de seamă înăuntru. Încăperea, unde găteau, mâncau și își petreceau puținele ceasuri libere, era pustie. Doar un miros de gutui și de mere coapte plutea în aer, în rest, lucruri împrăștiate peste tot, neorânduială și vreo două scaune răsturnate, însă nici picior de copii sau de doamna Rostopască. Până și Scovergă, pisiul familiei, era de negăsit.

— Pe unde or umbla toți? oftă el, când, dintr-odată, un zgomot înăbușit răzbătu dinspre curtica din spate.

Domnul Rostopască ieși într-un suflet din casă, și ce să vezi? Fiicele lui, doamna Rostopască și Scovergă făcuseră roată în jurul a ceva ce aducea cu un bolovan și-l priveau în tăcere.

— Ce-o mai fi și drăcovenia asta? își scărpină nedumerit creștetul capului domnul Rostopască. Și cum a ajuns aici?

— S-a rostogolit de pe deal și s-a izbit de casa noastră, tată, spuse Bălăioara, mezina familiei. Ne-a zguduit bine de tot, ne-am închipuit că e cutremur. Eu cred că este un ou.

— Uite, are și o crăpătură mică aici, arată doamna Rostopască înspre oul cu pistrui albăstrui.

— Dacă e un ou de struț, tată? întrebă Bruna, fiica cea mare.

— Ei, prostii, ați văzut voi vreodată struți prin părțile astea? se burzului domnul Rostopască, speriat ca de-o presimțire rea. E un bolovan! Hai mai bine să scăpăm de el, că cine știe ce belele ne mai aduce pe cap.

— Ce belele să ne aducă dacă-i bolovan? făcu mirată doamna Rostopască.

Însă domnul Rostopască știa el ce știa. Vocifera și dădea din mâini agitat, bombănind întruna că el n-are chef de belele. Repetă asta până când buna lui soție își pierde răbdarea, și se încinse o ceartă în toată regulă, care acoperi pocnetul pe care-l făcu coaja oului crăpându-se.

— Un dragooooooooooooooooon! strigă Bălăioara dintr-odată și, la auzul strigătelor sale, părinții se opriă brusc și se întoarseră spre fetiță.

— Ce-ai spus?

— Un dragooooooooooooooooon! repetă Bălăioara, din brațele căreia îi privea acum o creatură cu pielea solzoasă și movu-lie, ochii mari, de culoarea strugurilor, și o gură căscată din care ieșeau doi colți mici, gata să înșface.

Pe jos zăceau împrăștiate cojile oului.

— Vaaaai, oare chiar dragon să fie?! se dădu doamna Rostopască un pas în spate.

— Ia te uită... murmură domnul Rostopască. Ce minună-ție! De două sute de ani nu s-au mai văzut dragoni pe-aici. Nu după Marea Încleștare.

— Ce încleștare, tată, despre ce vorbești? întrebă Bruna nedumerită.

CUPRINS

PROLOG	5
1. OUL DE DRAGON.....	7
2. PRIN PĂDUREA ÎNTORTOCHEATĂ.....	18
3. CÂND CITITUL DEVINE PERICULOS.....	33
4. ORDINUL GARDIENILOR.....	40
5. CHEIA MAGICĂ ȘI CONDIMENTELE VRĂJITOREȘTI.....	50
6. DRAGĂ MAURICE	57
7. LA MULȚI ANI, MAURICE!.....	62
8. NU VĂ SUPĂRAȚI, VORBIȚI SPIRIDUȘEZA?	72
9. ȘI POVEȘTILE SUNT BUNE LA CEVA	82
10. CUNOȘTINȚE VECHE.....	85
11. MUSAFIRUL NEPOFTIT	88
12. CE-I DE FĂCUT?.....	95
13. REGATUL POVEȘTITORILOR.....	99
RETETELE SECRETE	
ALE DRAGONULUI MAURICE.....	105